

som forøger Indtægtsskatten og saaledes medfører forøget Udgift for alle Skatteydere, er tilstrækkeligt Baand paa en Kommunalbestyrelse i saa Henseende. Jeg tror, man ikke behøvede at have vist den meget store Ængstelse, man paa dette Punkt har vist i Landstinget. Man har imidlertid vist den, og det vil føre til, at Kommunen vil blive ganske overordentlig tilbageholdende med Hensyn til at udvide denne Indkomstskat og altsaa vil komme til i ret betydelig Grad at søge andre Veje, saa længe denne Lov gælder, til at forøge sine Indkomster. I de Tilfælde, hvor Kommunen trænger til at gaa udover den frie Forhøjelse af Skatteprocenten, vil der blive Valgkamp paa Spørgsmaalet: højere Skat, og det forekommer mig, at Valgkampe paa det Spørgsmaal som Regel ville være Valgkampe, der virke i reaktionær Retning. Jeg beklager den Indskrænkning, der har fundet Sted paa dette Punkt, og anser den ikke for begrundet.

Saa er der foretaget enkelte Ændringer af mere formel Karakter. Der er f. Eks. foretaget den i en vis Forstand gennemgribende Ændring, at man har indført i selve denne Skattelov alle de almindelige Regler, til hvilke den ellers henviste. Man har altsaa taget de almindelige Bestemmelser i Kommunalbeskatningen og i Statsbeskatningen og ført dem ind i Paragrafferne i selve Indkomstskatteloven ud fra det Hensyn, at Københavns Borgere skulde have en let Oversigt over, hvorledes deres Skat skulde betales, efter hvilke Regler det skulde foregaa. Jeg kan billige denne Forandring, som i sig selv synes at have sine Fordele, selv om den kan have den Mangel, at der er et eller andet, man ikke har faaet med, hvilket kan give Anledning til Fortolkningsvanskeligheder siden.

Ogsaa paa et andet Punkt herskede der nogen Uenighed med Hensyn til Affattelsen. Det gælder den Ret, Finansministeren nu har til at foreskrive Affattelsen af de Blanketter, paa hvilke Borgerne opgive deres Indkomst. Der har Finansministeriet i sin Tid foreskrevet Anvendelse af Blanketter ensartede i Hovedtrækkene for København og det øvrige Land, Blanketter, paa hvilke der opgives de forskel-

lige Kilder til Indtægten, delt i 3 Hovedgrupper. Dette var man i det andet Ting imod, man frygtede for, at dette skulde virke som en Slags Tvang eller i alt Fald som en Paavirkning til at opgive Renteindtægten paa en saadan Maade, at man deraf kunde slutte sig til Formuen, og dette ønskede man ikke her og mente, at det var et Indgreb i Borgernes private Liv, man her havde foretaget, og beklagede, at Finansministeriet i sin Tid havde udstedt disse Blanketter. Vi fra vor Side hævdede, at det var rimeligt og heldigt, at Myndighederne i saa høj Grad som muligt virkede til at faa de rigtige Indtægter opgivne, men det lykkedes ikke paa dette Punkt at overbevise det andet høje Ting.

Jeg maa altsaa som samlet Resultat sige dette, at saaledes som Lovforslaget foreligger, synes det mig at være meget væsentligt forringet fra den Skikkelse, i hvilken det vedtoges her i Folketinget i Fjor. Det er imidlertid saaledes, at i Sammenligning med de bestaaende Regler er dette Forslag et Fremskridt. Det er saaledes, at medens man nu har en ensartet Skala for alle i København paa $2\frac{1}{2}$ pCt. og for dette Aar $2\frac{3}{4}$ pCt., naar man gennem Forslaget til en stigende Skala, som fører op til omkring ved 5 pCt. for de høje Indkomster. Desuden er det saaledes, at det bringer i Københavns Kommune en forøget øjeblikkelig Indtægt, som regnes at ville blive i Sammenligning med de $2\frac{3}{4}$ pCt., som vel ellers kunde antages at blive vedtagne ogsaa for i Aar, omkring ved 900,000 Kr. Ja, dette er maaske noget for højt regnet; med Sikkerhed kan det ikke siges. Men et ret betydeligt Merbeløb vil tilfalde Kommunen, og dertil kommer, at man har Mulighed for at anvende Forøgelsen med $\frac{1}{5}$ og faa et tilsvarende Beløb ind ad den Vej. Det hævdes nu med Styrke af Københavns Kommunalbestyrelse, at der foreligger, hvad man kan kalde en virkelig Nødtilstand for Københavns Kommune. Der maa skaffes flere Penge, og disse Penge maa skaffes saa hurtigt som paa nogen Maade muligt, hvis Kommunen ikke i alt for høj Grad skal komme ind paa at leve paa stadig stigende Laan med stadig Forøgelse af sine Renteudgifter. Under disse Omstændigheder kan jeg da paa dette Tidspunkt